

De liefdadigheid van een oude man

“Het wordt al donker,” dacht de koopman, die met een kar vol wol van Pärnu naar Viljandi reisde. Hij reisde voor het eerst over deze weg, want in Pärnu bestond de mythe dat alle kooplieden die over deze weg reisden, bij terugkomst nooit meer dezelfde waren en dat ze een paar dagen na hun reis spoorloos verdwenen, alsof ze nooit hadden bestaan.

De koopman hoopte een plek te vinden om te overnachten, maar tot nu toe was er niets dan bos en een paar verlaten huizen om hem heen. Uiteindelijk merkte hij ergens in het bos rook op, dus reed hij erheen en vond een oud huis met een brandend vuur.

De koopman klopte aan en de deur werd geopend door een lange oude man met een baard zo lang als zijn middel en nagels zo lang als een berkenblad.

“Derwist, ik ben Plauff de gaffer. Heb je me bij deie laten logeren?” vroeg de koopman met een Duits accent.

De oude man glimlachte, opende de deur en zei: “Kom binnen, koopman Plauff, doe alsof je thuis bent.”

De oude man haastte zich naar de keuken, nam een stuk vlees dat net uit de oven gekookt was en zette het op tafel. De koopman bedankte de oude man, ging in een stoel zitten en begon te eten. De oude man ging terug naar de keuken en haalde twee pullen bier en ze begonnen te drinken.

Er gingen een paar uur voorbij, maar noch de oude man noch de koopman dacht eraan om naar bed te gaan, in plaats daarvan vertelde de koopman de oude man over zichzelf.

“In Wiljand word ik verwacht door de koopman Terch, ik ken hem niet, maar onze vriend Hans zei dat hij veel geld wil betalen voor deze wylla. Dan verkoop ik al deze wylla en dan ben ik rijk!” zei de koopman tegen de oude man.

De oude man stelde de koopman enkele vragen en de koopman antwoordde vrolijk. Toen het eten op was en de drank op, gingen de mannen naar bed.

De volgende dag kwam de koopman aan in Viljandi en verkocht alle wol. Terch was echter zeer verbaasd toen hij hoorde dat de koopman zonder accent Ests sprak en merkte op dat de koopman lang was.

Drie weken later zag de jager menselijke botten en de huid van een oude man voor een verlaten huis in het bos. Al snel wist heel Livonia ervan, maar niemand weet nog wat er echt gebeurd is in het bos.

Vertaald met DeepL.com (Pro-versie)